

irent, descenderunt. Eratis felici admodum ingenio, pacisque tempore multum cum incolis conuersatus, linguam eorum accurate didicerat, ita ut conuersari loquique cum ipsis commodè posset. Itaque cum bellum hoc exortum fuisset, clam cum Sabandris & Oranichis, hoc est, cum præfectis & moderatoribus Insularum, in sylua egerat, ut ad eos transiret, & milites quosdam secum adduceret, Dux militiæ ab ipsis constituendus & ad summos honores promouendus. Superato igitur iam muro cum Castello egressus esset, flumini se commisit, & ad igniuomum montem, cui Gunappi nomen est, natando transiit. Cōsederant autem ibi paulo ante quidam ex desolato Labetacca oppido superstites. Hi aduentantem ita exceperunt, ut licet annulum & literas à Sabandris siue præfectis ipsorum sibi traditas proferret, & aduentus sui causam satis prolixè exponeret, mortem tamen euitare non potuerit, sed ab Hollandis nimium infestis istis barbaris frustulatim concisus cum socio suo perierit.

Die 25. Tribunus prædicti militis, qui cum seruitore Gubernatoris ad hostes defecerat, ad diuersorium eius, relictam ab ipso supellectilem ablatum concessit, cumque ibi aliquem eam sibi vendicantem inuenisset, captiuum eum statim abduci curauit. Adhibitus autem ad quæstionem confessus est, se vna cum alio Iohanne Petri, patria Bruxellensi non solum conscius proditoris istius esse, sed & Castellum puluere tormentario in cuniculos quatuor locis actos illato disturbare, sub aduentum ipsorum pollicitos fuisse, ad quam quidem confessionem vterque in crucem acti sunt.

Milites quidam ob prodicionem in crucem acti.

Postridie eius diei milites quinque exauctorati & infames facti sunt, iudicante vniuerso militari senatu, captiuos eos in naui detinendos, & in patriam perferendos esse. Delictum autem eorum illud erat quod proditoris istius conscii perhiberentur, quod ipsum tamen licet id ob exquisitissimos torturæ dolores confessi ipsimet fuissent, habita accuratiori inquisitione falsum & in eos confictum depræhensum fuit.

Milites quidam infames redduntur.

Primo Maij duæ naues Roterodamum nempe & Horna anchoras soluentes ex portu isto abierunt Henrico Bergelio, qui Gubernatoris munere functus fuerat, Roterodamum nauem ut in patriam tandem rediret, ingresso. Quia autem plenariam suam vecturam in nunciis Myristicis & Macæ accipere ibi non potuerant, accepto eo quod aderat, cursum suum ad Bantamum Iauæ maioris urbem, pipere ibi quod ipsis deerat suppleturi direxerunt.

Henricus Bergelius Gubernator ex Castello discedit.

Die 14. Iunij Aethiopes octingenti circiter numero in montem Castello proximum venientes, multa inde tela & iacula in Castellum miserunt. Quamuis autem neminem læderent, cum tamen id per dies aliquot ita continuarent, decretum tandem à militari senatu est, mittendos esse aliquot sclopetarios milites, qui clam conscenso monte, incommodare ipsis omni modo studerent. Cum igitur sclopetarii isti, 17. Iunij montem conscendissent, duosque Aethiopes in excubiis constitutos, vnum quidem clypeo gladioque, alterum vero sclopeto armatos eminus conspexissent, expedites statim Ioachimus quidam Paterbornius & Iohannes Schumbachius sclopea sua, vtrumque

Pugna inter Aethiopes & Hollandos facta.

B

prius